

στημονικῶν βιβλίου : Τὰ νοσήματα τοῦ στομάχου. Ἐπι-
καίρως, τῇ ἀληθείᾳ, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς τὸ χρήσιμον τοῦτο
βιβλίον μετὰ τόσα ἐπανελημμένα γεύματα, καθ' ὅλον τὸ
διάστημα τῶν ἑορτῶν.

Ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραστάσεως τῶν Περσῶν ἔ-
ληξεν. Ἐν τούτοις, ὡς ἐπληροφόρηθημεν, τινὲς τῶν ἀπο-
τελούντων τὸν χορὸν ἐχολώθησαν διὰ τὴν δικαίαν περὶ
αὐτῶν κρίσιν τοῦ ἀμερολήπτου τύπου. Ἠκούσθησαν μάλ-
ιστα οἱ χολωθέντες νὰ λέγωσιν: «Ὁποῖος εἶνε ἀπ' ἔξω ἀπ'
τὸ χορὸ πολλὰ τραγούδια ἔξει».

Διατρέχουμεν περίοδον ἐκρύθμου κοινωνικῆς καταστά-
σεως. Μάρτυρες τ' ἀλλεπάλληλα ἐγκλήματα, αἱ αὐτοκτο-
νίαι, αἱ κλοπαί, αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς, καὶ ὅλα τὰ
ἄλλα, ὅσα ἀλληλοδιαδόχως ἐνέσκυψαν ἐσχάτως εἰς τὴν
χώραν μας. Ἐὰν εἴσθε φίλοι τῶν προλήψεων, προσθέσατε
καὶ τὴν ἐμφάνισιν φαινομένου τινὸς ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ θὰ
πεισθῆτε, ὅτι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ σύνεσις δὲν βασι-
λεύει ἐν Ἑλλάδι.

Ὡς ἐξετυλίχθη ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐν
τῷ δάσει Βέρδῃ ἐγκλήματος, δύναται τὰ μάλιστα νὰ
χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόθεσις μυθιστορήματος ἐνδιαφέροντος
μὲ τίτλον ἀληθῶς πρωτότυπον καὶ περίεργον: Ὁ Ζωντα-
νὸς - Νεκρὸς. Ὑποδοηθοῦντες τὸ ἔργον τοῦ μέλλοντος
μυθιστοριογράφου, ἀναγράφουμεν τίτλους τινὰς τῶν κυριω-
τέρων κεφαλαίων. Ἴδου αὐτοί: Τὸ ἐγκλημα... τοῦ Βέρδῃ.
—Τὰ θύματα ... τῶν ἐφημερίδων.—Ἡ ἡρώς τῆς καλύ-
βης. — Ὅπου ἀποδεικνύεται, ὅτι μία κόρη παραδίδεται
μόνη τῆς εἰς τὸν ... ἀνακριτὴν.—Ἡ σύλληψις.—Τί θὰ
τέξῃ... ἡ ἐπιούσα.—Αἱ ἐξετάσεις... τῶν ἰατρῶν.—Δὲν ὁ-
μολογοῦν τίποτε... οἱ φύλακες καὶ αἱ ἐφημερίδες.

Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἔκαμεν οὔτε βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ.
Καμμία μέχρι τοῦδε ἀντίφασις δὲν παρετηρήθη μεταξὺ
τῶν καταθέσεων τῆς ἐνόχου καὶ τῆς μητρὸς, ἐνῶ καθ' ἐ-
κάστην νέαι ἀνακαλύπτονται σοβαραὶ ἀντιφάσεις μεταξὺ
τῶν... ἐφημερίδων.

Τί δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω.
Ἄφου ἡ δικαιοσύνη ἀνέκαθεν θεωρεῖται ὡς τυφλή, διατί
τώρα φωνάζουν αἱ ἐφημερίδες, ὅτι πρέπει ν' ἀνοιχθῇ τὰ
μάτια τῆς.

Ἐν τῷ κάφενεῖοι:
Τακτικὸς ἀναγνώστης ἐφημερίδων βλέπει εἰς μίαν ἐξ
αὐτῶν μὲ μεγάλα γράμματα: Τὸ δρᾶμα τοῦ Βέρδῃ.
—Μὰ τί διάβολο λέγει ἐδῶ «τὸ δρᾶμα» χωρὶς ἄλλο θὰ
θέλῃ νὰ πῇ «τὸ μελόδραμα» τοῦ Βέρδῃ.

Καλαμποκίδου

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Πολίτου:
«Ἐλαβα τὴν ἐπισταλὴν ὑμῶν καὶ ἐχάρην ὅπου ἴδα
νὰ χαίρετε ὑγείαν ἐπιφανῆ· ἐσωκλείστως ἴδον νὰ μοῦ γρά-
φῃς διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου μας μάθε πῶς
υἱὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τὴν ἐνεχειρίσθην αὐθημερόν καὶ ἀμέ-
σως ἅμα ἀφίχθη πρὸς ἐμὲ ὅθεν μένε ἤσυχος.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:
«Μάθε παμπόθητέ μου φίλε ὅτι σκοπεύω νὰ διορισθῶ
εἰς κανένα ὑπουργεῖο γραμματεὺς! διὰ νὰ ζήσω δοξαμέ-
νος καὶ ὑπεριφανευόμενος, καὶ νὰ ἀφήσω τοὺς δασκάλους
ἐκεῖ φίλε μου εἶναι ἡ εὐτυχία ἐκεῖ ἡ δόξα ἀνατέλει εἰς τὸ
περιλαμπές γλυκόφως τῆς δύσεως εἶθε!!!»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:
«Ἀπὸ τινος ἡ Κιβωτὸς κατέστη τὸ κέντρον τοῦ περι-
πάτου τῆς συναθροίσεως τοῦ ὠραίου φύλλου, ἀμιλλόμενον
πῶς νὰ ἀρέσῃ περισσύτερον εἰς τὸ ἀντίθετον.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:
«Διὰ τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ἐρημίτζης λαβόντα προχθὲς
τραύματα συλληφθέντων τῶν πρωταιτίων ἀπήχθησαν εἰς
Μεσολόγγιον.»

Ρευμαχίμπη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Π. Α. Σῆρον. Τοῦ Κορέσση τὰ καπέλλα εἰς τὸ προσεχές. — Παράξε-
νον. Πάτρας. Πολὺ ὀρθὴ ἡ παρατηρήσις σας. — Καπνοκοπήριον, ἐνταῦθα.
Α. Δελιγιάννη. Τί ἐννοεῖτε ἐπὶ τέλους μὲ τὴν ἀδιαφορίαν σας; — Ταλ-
κίδα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Ε. Πολυχρονιάδην Μελίτην. Μᾶς ἐλησο-
νήσατε ἐντελῶς. — Ἀνταποκριτὴν «Ἀστειο». Φιλιππούπολιν. Ἐχομεν
ἀπ' ὄψιν τὴν ἐπιστολὴν σας. — Χ. Χρηστίδην. Λάρισσαν. Ἐνθυμηθῆτε τὸ
ἀπὸ 25 Ἰουλίου Ε. Ε. δελτάριόν σας καὶ σπεύσατε. — Μίξερν. Ἐν-
ταῦθα. Πολὺ σᾶς σοσιατῆ ἡ συναίσθησις τῶν ἐλλειψέων σας.

ΒΙΒΛΙΑ

ΔΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ, μετὰ προλεγόμενων, ἀναλύσεως τοῦ δρά-
ματος, βιογραφίας τοῦ ποιητοῦ, κειμένου, μεταφράσεως καὶ σημειώσεων,
ὑπὸ Παναγιώτου Ματαράγκα. — Ἐν Ἀθήναις, 1889.
Ὁφείλομεν νὰ κάμωμεν εὐλικρινῆ ἔπαινον τοῦ βιβλίου τούτου. Εἶνε ἐν-
δειξίς τῆς πραγματικῆς ἀναγεννήσεως τῶν κλασικῶν σπουδῶν παρ' ἡμῖν.
Ἡ μετάφρασις εἰς τὸ πεζόν, εἰς γλῶσσαν καθαρῶσαν κατὰ ἀντικρὸν τοῦ
κειμένου. Ὁ πρόλογος καὶ αἱ σημειώσεις περιέχουσι πᾶσαν χρῆσιμον πλη-
ροφορίαν. Ἡ μετάφρασις εἶνε ἀκριθῆς καὶ γλαφυρά. Συμβουλευόμεν πάντα
φιλόμους ν' ἀποκτήσῃ τὸ ὠραῖον τοῦτο φιλολογικὸν ἔργον, πρῶτισμένον
νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς καλλιτεχνικῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φι-
λολογίας παρὰ τῇ συγχρόνῳ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ.
ΤΑ ΣΤΕΝΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΥΡΗΘΡΑΣ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΥΤΩΝ ὑπὸ Ἐβαγγέλου Καλλιωνίδου ὑψηλοῦ τῆς Χειρουργικῆς
καθολογίας καὶ θεραπευτικῆς. Ἐκδότης Σ. Κουσουλίνος. Ἐν Ἀθήναις 1889.
Ἀπὸ τὸν συμπαθέστατον μεταξὺ τῶν ἰατρῶν καὶ ἰκανώτατον μεταξὺ
τῶν νέων ἐπιστημόνων μας δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ προκύψῃ καλὸν καὶ εὐ-
συνεῖδητον ἔργον. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶνε συλλογὴ μαθημάτων διδασθέντων
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1888 — 1889. Πεζῶς
εἶνε ὁ τίτλος τοῦ ἔργου διὰ τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰα-
τρικῆς, οἵτινες δύνανται νὰ κατανοήσωσι τὴν σαφήνειαν, τὴν ἐμψρίθειαν, καὶ
τὸ εὐμέθοδον αὐτοῦ εἶνε ἐφόδιον πολύτιμον, διὰ τὸ ὅποιον θὰ εὐγνωμονῶ-
σιν εἰς τὸν συμπαθέστατον ἰατρὸν καὶ ἰκανώτατον μεταξὺ τῶν νέων χει-
ρουργῶν μας.